

KRALJEVINA



JUGOSLAVIJA

URADNI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

26. kos.

V LJUBLJANI, DNE 30. JANUARJA 1930.

Letnik I.

Vsebina:

115. Zakon o konvenciji o suženjstvu.

116. Zakon o ustroju ministrstva za gradbe in njegove zunanje službe.

117. Zakon o izpremembah in dopolnitvah zakona o ureditvi predsedništva ministrskega sveta z dne 1. maja 1929.

118. Popravki k zakonu o organizaciji finančne uprave.

119. Popravka k zakonu o narodnih šolah.

120. Uredba o izdelovanju zemljiškega katastra po privatnih podjetjih.

Razne objave iz »Službenih Novin«.
Izpremembe v osebju.

Zakoni in kraljevske uredbe.

115.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za notranje posle, namestnika Našega ministra za zunanje posle in Našega ministra pravde po zaslišanju Našega predsednika ministrskega sveta

Zakon

o konvenciji o suženjstvu,

**sklenjeni pod okriljem Društva narodov v Ženevi
dne 25. septembra 1926.***

ki se glasi:

§ 1.

Odobruje se in zakonsko moč dobiva konvencija o suženjstvu, sklenjena pod okriljem Društva narodov v Ženevi dne 25. septembra 1926., ki se glasi:

Konvencija o suženjstvu.

Države: Albanija, Nemčija, Avstrija, Belgija, britanski imperij, Kanada, Avstralska zveza, Južnoafriška zveza, dominij Nova Zelandija in Indija,

* Ta konvencija je priobčena v »Službenih Novinah kraljevine Jugoslavije« z dne 7. oktobra 1929., št. 234/XCVII. v francoskem originalu in srbskem prevodu.

Bolgarija, Kina, Kolumbija, Kuba, Danska, Španija, Estonija, Etiopija, Finska, Francija, Grčija, Italija, Letonija, Liberija, Litvanija, Panama, Holandija, Perzija, Poljska, Portugalska, Romunija, kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev, Švedska, Češkoslovaška in Urugvaj,

smatrajoče, da so se izjavili podpisniki občega akta bruxelleske konference leta 1889./1890. za enako prešinjene s trdno namero, ukončiti trgovino s sužnji v Afriki;

smatrajoče, da so podpisniki konvencije v Saint Germainu en Laye, iz leta 1919., ki je imela za predmet revizijo berlinskega občega akta iz leta 1885. in občega akta bruxelleske deklaracije iz leta 1890., potrdili svojo namero, popolnoma uničiti suženjstvo v vseh njegovih oblikah in trgovino s sužnji na suhem in na morju;

vpoštevajoče poročilo začasne komisije o suženjstvu, ki jo je imenoval svet Društva narodov dne 12. junija 1924.;

želeče, dopolniti in razviti delo, ostvarjeno po bruxelleskem aktu, in najti sredstvo, da dado v vsem svetu praktičen učinek izraženim nameram, ki so jih izrazili glede trgovine s sužnji in suženjstva podpisniki konvencije v Saint Germainu en Laye, in priznavajoče, da je treba skleniti v ta namen podrobnejše sporazume od onih, ki jih obseza rečena konvencija;

smatrajoče razen tega za potrebno preprečiti, da bi ustvarilo prisilno delo pogoje, podobne pogojem suženjstva;

so se odločile, skleniti konvencijo, in zategadelj so bili imenovani za pooblaščenice:

od predsednika vrhovnega sveta albanskega:

dr. D. Dino, izredni poslanik in pooblaščen minister pri Njegovem Veličanstvu kralju Italije;

od predsednika države Nemčije:

dr. Karl von Schubert, državni tajnik v ministrstvu za zunanje posle;

od predsednika zvezne republike Avstrije:

gospod Emerich von Pflügl, izredni poslanik in pooblaščen predstavnik zveze vlade pri Društvu narodov;

od Njegovega Veličanstva kralja Belgijcev:

gospod L. de Brouckère, član senata, prvi delegat Belgije na sedmem rednem zborovanju Društva narodov;

od Njegovega Veličanstva kralja Združene Velike Britanije in Irske in britanskih prekmorskih dominijev, cesarja Indije:

vrlo spoštovani viscount Cecil of Chelwood, K. C., kancelar lancastrske vojvodine;

za dominij Kanado:

vrlo spoštovani sir George E. Foster, G. C. M. G., P. C., L. L. D., senator, član privatnega sveta za Kanado;

za Avstralsko zvezo:

spoštovani J. G. Latham, C. M. G., K. C., M. P., generalni prokurator te zveze;

za Južnoafriško zvezo:

gospod Jacobus Stephanus Smit, visoki komisar te zveze v Londonu;

za dominij Novo Zelandijo:

spoštovani sir James Parr, K. C. M. G., visoki komisar v Londonu;

in za Indijo:

sir William Henry Hoare Vincent G. C. I. E., K. C. S. I., član sveta državnega tajnika za Indijo, prejšnji član izvrševalnega sveta generalnega guvernerja Indije;

od Njegovega Veličanstva kralja Bolgarov:

gospod D. Mikov, opravnik poslov v Bernu, stalni predstavnik bolgarske vlade pri Društvu narodov;

od eksekutivnega šefa republike Kine:

gospod Čao-Sin-Či, izredni poslanik in pooblaščen minister v Rimu;

od predsednika republike Kolumbije:

dr. Francisco José Urrutia, izredni poslanik in pooblaščen minister pri federalnem švicarskem svetu, predstavnik Kolumbije pri svetu Društva narodov;

od predsednika republike Kube:

gospod A. de Agüero y Bethancourt, izredni poslanik in pooblaščen minister pri predsedniku države Nemčije in pri predsedniku zvezne republike Avstrije;

od Njegovega Veličanstva kralja Danske in Islandije:

gospod Herluf Zahle, izredni poslanik in pooblaščen minister pri predsedniku države Nemčije;

od Njegovega Veličanstva kralja Španije:

gospod M. López Roberts, marqués de la Torrehermosa, izredni poslanik in pooblaščen minister pri švicarskem federalnem svetu;

od predsednika republike Estonije:

general Johan Laidoner, narodni poslanec, predsednik komisije za zunanje posle in narodno obrambo;

od Njenega Veličanstva cesarice kraljice kraljev Etiopije in Njegovega cesarskega in kraljevskega Veličanstva princa-regenta in prestolonaslednika:

le Djazmatch Guetatchou, minister za notranje posle,

lidj Maconnen Endelkatchou,

Kentiba Gebrou,

Ato Tasfae, tajnik cesarske službe pri Društvu narodov v Addis-Abeki;

od predsednika republike Finske:

gospod Rafael W. Erich, izredni poslanik in pooblaščen minister pri švicarskem federalnem svetu, stalni delegat Finske pri Društvu narodov;

od predsednika republike Francije:

grof B. Clauzel, pooblaščen minister, šef francoske službe Društva narodov;

od predsednika republike Grčije:

gospod D. Caelamano, izredni poslanik in pooblaščen minister pri Njegovem britanskem Veličanstvu;

gospod V. Dendramis, opravnik poslov v francoske službe Društva narodov;

od Njegovega Veličanstva kralja Italije:

profesor Vittorio Scialoja, državni minister, senator, predstavnik Italije pri svetu Društva narodov;

od predsednika republike Letonije:

gospod Charles Duzmans, stalni predstavnik pri Društvu narodov;

od predsednika republike Liberije:

baron Rodolphe A. Lehmann, izredni poslanik in pooblaščen minister pri predsedniku republike Francije, stalni delegat pri Društvu narodov;

od predsednika republike Litvanije:

gospod V. Sidzikauskas, izredni poslanik in pooblaščen minister pri predsedniku države Nemčije;

od Njegovega Veličanstva kralja Norveške:

dr. Fridtjof Nansen, profesor na univerzi v Oslu;

od predsednika republike Paname:

dr. Eusebio A. Morales, profesor prava na narodni fakulteti v Panami, minister za finance;

od Njenega Veličanstva kraljice Holandije:

jonkheer W. F. van Lennep, opravnik poslov a. i. Holandije v Bernu;

od Njegovega Veličanstva cesarja Persije:

Njegovo Visočanstvo princ Arfa, veleposlanik, delegat Perzije pri Društvu narodov;

od predsednika republike Poljske: gospod Avgust Zaleski, minister za zunanje posle;

od predsednika republike Portugalske:

dr. A. de Vasconcellos, pooblaščen minister, opravnik pri departementu Društva narodov v ministrstvu za zunanje posle;

od Njegovega Veličanstva kralja Romunije:

gospod N. Titulesco, profesor na univerzi v Bukareštu, izredni poslanik in pooblaščen minister pri Njegovem britanskem Veličanstvu, predstavnik Romunije pri svetu Društva narodov;

od Njegovega Veličanstva kralja Srbov, Hrvatov in Slovencev:

dr. M. Jovanović, izredni poslanik in pooblaščen minister pri švicarskem federalnem svetu, stalni delegat pri Društvu narodov;

od Njegovega Veličanstva kralja Švedske:

gospod Einar Hennings, izredni poslanik in pooblaščen minister pri švicarskem federalnem svetu;

od predsednika republike Češko-slovaške:

gospod Ferdinand Veverka, izredni poslanik in pooblaščen minister pri švicarskem federalnem svetu;

od predsednika republike Urugvaya:

gospod B. Fernandez y Medina, izredni poslanik in pooblaščen minister pri Njegovem Veličanstvu kralju Španije,

ki so dogovorili po izmeni svojih pooblastil te-le odredbe:

Člen 1.

V zmislu te konvencije je dogovorjeno:

1.) Suženjstvo je stanje ali pogodba poedinca, nad katerim se vrše pravice lastnine ali nekatere izmed njih.

2.) Trgovina s sužnji obseza vsak akt kapture, pridobitve ali odstopa kakšnega poedinca z na-

mero, da se spravi nazaj v suženjstvo; vsak akt pridobitve kakšnega sužnja z namero, da se proda ali zamenja; vsak akt odstopa s prodajo ali zamenjo sužnja, pridobljenega za to, da se proda ali zamenja, kakor tudi vobče vsaki akt trgovine ali transporta sužnjev.

Člen 2.

Visoke stranke pogodnice se zavezujejo, kolikor še niso odredile potrebnih ukrepov, in vsaka, kar se tiče ozemelj, postavljenih pod nje suverenstvo, pravosodje, protekcijo, suzerenstvo ali varstvo:

a) odvrniti in zatreti trgovino s sužnji;

b) skrbeti za to, da se popolnoma ukine suženjstvo v vsaki obliki na progresiven način in čimprej.

Člen 3.

Visoke stranke pogodnice se zavezujejo, odrediti vse koristne ukrepe, da odvrnejo in preprečijo vkrnavanje, izkrcavanje in transportiranje sužnjev na svojih teritorialnih vodah kakor tudi vobče na vseh ladjah, ki plovejo pod njih dotičnimi zastavami.

Visoke stranke pogodnice se zavezujejo, izdelati takoj, čim bo to mogoče, občo konvencijo o trgovini s sužnji, ki bi jim dala pravice in bi jim nalagala obveznosti istega značaja, kakor so določene v konvenciji z dne 17. junija 1925., ki se nanaša na mednarodno trgovino z orožjem ((členi 12., 20., 21., 22., 23., 24. in odstavki 3., 4. in 5. II. oddelka v II. prilogi), s pridržkom potrebnih prilagoditev, pri čemer je dogovorjeno, da ne postavi ta obča konvencija ladij (celo tudi z malo tonažo) nobene visoke stranke pogodnice v drugačen položaj, nego je položaj drugih visokih strank pogodnic.

Prav tako je dogovorjeno, da obdrže visoke stranke pogodnice, preden stopi rečena konvencija v veljavo, in tudi pozneje popolno svobodo, skleniti med sabo, toda nevarno načelom, dogovorjenim v predhodnem odstavku, take posebne sporazume, ki bi jih smatrale glede na svoj specialni položaj za primerne, da čimprej popolnoma iztrebijo trgovino s sužnji.

Člen 4.

Visoke stranke pogodnice si hočejo dajati vzajemno pomoč, da iztro suženjstvo in trgovino s sužnji.

Člen 5.

Visoke stranke pogodnice priznavajo, da utegne imeti posezanje po prisilnem ali obveznem delu resne posledice, ter se zavezujejo, vsaka, kar se tiče ozemelj, postavljenih pod nje suverenstvo, pravosodje, protekcijo, suzerenstvo ali varstvo, odrediti koristne ukrepe, da ne bi dovedlo prisilno ali obvezno delo do pogodb, podobnih suženjstvu.

Dogovorjeno je:

1.) da se sme zahtevati s pridržkom prehodnih odredb, razloženih v naslednjem odstavku 2.), prisilno ali obvezno delo samo za narodne namene;

2.) da se bodo na ozemljih, kjer še obstoji prisilno ali obvezno delo tudi za druge namene, ne

samo za narodne, visoke stranke pogodnice potrjuje, to delo progresivno, kolikor mogoče hitro odpraviti, in da se bo uporabljalo to prisilno ali obvezno delo, kolikor bo obstajalo, izjemoma proti adekvatni nagradi in ob pogoju, da se ne sme naložiti izprememba stalnega prebivališča;

3.) da bodo pristojna centralna oblastva prizadetega ozemlja v vseh primerih odgovorna za posezanje po prisilnem ali obveznem delu.

Člen 6.

Visoke stranke pogodnice, katerih zakonodajstvo sedaj še ne bi zadoščalo, preprečevati prekršitev zakonov in pravil, predpisanih za uveljavljanje namer te konvencije, se zavezujejo odrediti, česar je treba, da se bodo kaznovale te prekršitve s strogimi kaznimi.

Člen 7.

Visoke stranke pogodnice se zavezujejo, priobčevati med seboj in priobčevati generalnemu tajniku Društva narodov zakone in pravila, ki bi jih predpisale za izvrševanje predpisov te konvencije.

Člen 8.

Visoke stranke pogodnice se strinjajo v tem, da se predlože vsi spori, ki bi utegnili nastati med njimi glede tolmačenja ali uporabljanja te konvencije — če se ne bi mogli poravnati z neposrednimi pogajanjmi — v odločitev stalnemu mednarodnemu sodišču. Če države, med katerimi nastane spor, ali ena izmed njih niso pristopile k zapisniku z dne 16. decembra 1920., ki se nanaša na stalno mednarodno sodišče, se predloži ta spor na njih željo in skladno s konstitucionalnimi pravicami vsake izmed njih ali stalnemu mednarodnemu sodišču ali razsodišču, sestavljenemu po konvenciji z dne 18. oktobra 1907. za mirno reševanje mednarodnih sporov ali pa vsakemu drugemu razsodišču.

Člen 9.

Vsaka visoka stranka pogodnica sme izjaviti bodisi v trenutku svojega podpisa, bodisi v trenutku svoje ratifikacije ali svojega pristopa, da njena usvojitev, kar se tiče uporabljanja odredb te konvencije ali nekaterih izmed njih, ne zavezuje bodisi v skupnosti, bodisi nekaterih ozemelj, postavljenih pod njeno suverenstvo, pravosodje, protekcijo, suverenstvo ali varstvo, ter sme pristopiti pozneje ločeno, skupno ali v imenu kateregakoli izmed njih.

Člen 10.

Če bi hotela kakšna visoka stranka odpovedati to konvencijo, se mora poslati odpoved pismeno generalnemu tajništvu Društva narodov, ki priobči takoj overovljeni prepis notifikacije vsem ostalim strankam pogodnicam ter jim obenem označi dan, ko je prejel odpoved.

Odpoved dobi veljavo samo za državo, ki jo je notificirala, in sicer čez leto dni od dne, ko je noti-

fikacija prispela h generalnemu tajniku Društva narodov.

Odpoved se lahko poda tudi posebe za vsako ozemlje, ki je postavljeno pod nje suverenstvo, pravosodje, protekcijo, suverenstvo ali varstvo.

Člen 11.

Ta konvencija, ki ima datum današnjega dne in katere francosko in angleško besedilo sta popolnoma enakopravni, ostane odprta za podpis do dne 1. aprila 1927. državam, ki so članice Društva narodov.

Generalni tajnik Društva narodov priobči potem to konvencijo državam, ki je niso podpisale, vstevši države, ki niso članice Društva narodov, ter jih pozove, naj pristopijo k njej.

Država, ki želi pristopiti k njej, priobči svojo namero pismeno generalnemu tajniku Društva narodov ter mu pošlje obenem akt o pristopu, ki se deponira v arhivu Društva.

Generalni tajnik pošlje takoj vsem ostalim visokim strankam pogodnicam overovljeni prepis notifikacije kakor tudi akta o pristopu ter označi datum, ko ju je prejel.

Člen 12.

Ta konvencija se mora ratificirati in ratifikacijski instrumenti se deponirajo v uradu generalnega tajnika Društva narodov, ki obvesti o tem visoke stranke pogodnice.

Konvencija velja za vsako državo od dne, ko se deponira njena ratifikacija ali pristop k njej.

V potrditev tega so pooblaščenci podpisali to konvencijo.

Sestavljeno v Ženevi dne pet in dvajsetega septembra tisoč devet sto šest in dvajsetega leta v enem samem izvodu, ki ostane deponiran v arhivu Društva narodov in čigar overovljeni prepis se pošlje vsaki državi pogodnici.

Albanija:

D. Dino.

Nemčija:

Dr. Karl von Schubert.

Avstrija:

Emerich Pflügl.

Belgija:

L. de Brouckère.

Britanski imperij:

Izjavljam, da moj podpis ne zavezuje ne Indije ne britanskih dominijev, ki pripadajo Društvu narodov kot posebni člani in ki ne podpišejo konvencije ali ne pristopijo k njej posebe.

Cecil.

Kanada:

George Eulas Foster.

Avstralija:

J. G. Latham.

Južnoafriška zveza:

Ta podpis zavezuje Južnozpadno Afriko.

J. S. Smit.

Nova Zelandija:

J. C. Parr.

Indija:

V zmislu člena 9. te konvencije izjavljam, da moj podpis ne zavezuje moje države, kar se tiče uveljavitve člena 2., odstavka c), členov 5., 6. in 7. te konvencije na ozemljih, ki so: Birman, distrikti Nage, ki se razprostirajo na zapad in na jug doline hukawnške, omejeni na severu in na zapadu z mejo Asama, na vzhodu z reko Naphukom in na jugu s Singalinskom Hkamtijem, nadalje distrikti Somre; v Asamu mejna distrikta Sadiya in Balipara, ozemlje na vzhodu distrikta Nage Hillsa do birmanske meje in mali pas na jugu distrikta Lushaia Hillsa, prav tako na ozemljih Indije, ki pripadajo kakšnemu knezu ali glavarju, postavljenemu pod suverenstvo Njegovega Veličanstva.

Tudi izjavljam, da podpis, ki ga postavljam na konvencijo, ne zavezuje moje države, kar se tiče člena 3., v meri, v kateri more zahtevati rečeni člen udeležbo Indije pri kakšni konvenciji, po kateri bi bile ladje zato, ker jih imajo v posesti, jih opremljajo ali jim zapovedujejo Indijci, ali zato, ker je sestavljena polovica posadke iz Indijcev, uvrščene kot domačinske ladje ali bi videle, da se jim odklanja vsaka privilegija, pravica ali imuniteta, priznana podobnim ladjam drugih držav, ki so podpisale pogodbo, ali bi se jim nalagale naklade ali omejitve pravic, ki se ne bi raztezale tudi na podobne ladje rečenih drugih držav.

W. H. Vincent.

Bolgarija:

D. Mikov.

Kina:

Cao Sin Či.

Kolumbija:

Francisco José Urrutia.

Kuba:

Aristides de Agüero Bethancourt.

Danska:

Herluf Zahle.

Spanija:

Za Španijo in španske kolonije, izvzemši španski protektorat v Maroku:

Mauricio Lopez Roberts, marques de la Torrehermosa.

Estonija:

J. Laidoner.

Etiopija:

Guetatchou.

Makonnen.

Kentiba Gebrou.

Ato Tasfae.

Finska:

Rafael Erich.

Francija:

B. Clausel.

Grčija:

D. Caclamanos.

V. Dendramis.

Italija:

Vittorio Scialoja.

Liberija:

S pridržkom ratifikacije senata.

R. Lehmann.

Litvanija:

Venceslas Sidzikauskas.

Norveška:

Fridtjof Nansen.

Panama:

Eusebio A. Morales.

Holandija:

W. F. van Lennep.

Perzija:

Ad referendum in tolnačoč člen 3. za takega, ki ne more nalagati Perziji, da bi se zavezala s kakršnikoli sporazumom ali kakršnokoli konvencijo, ki bi postavila njene ladje kolikršnekoli tonaže v kategorijo domačinskih ladij, določeno s konvencijo o trgovini z orožjem.

Prine Arfa.

Poljska:

August Zaleski.

Portugalska:

Augusto de Vasconcellos.

Romunija:

N. Titulesco.

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev:

M. Jovanović.

Švedska:

Einar Hennings.

Češkoslovaška:

Ferdinand Veverka.

Uruguay:

B. Fernandez y Medina.

§ 2.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč, ko se izpolnijo odredbe člena 12. konvencije in ko se razglasi v «Službenih Novinah».

Našemu ministru pravde priporočamo, naj razglasi ta zakon. Našemu ministru za notranje posle

in Našemu ministru za zunanje posle, naj skrbita za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

Na Bledu, dne 4. septembra 1929.

Aleksander S. r.

Videl in pritisnil
državni pečat
čuvvar državnega pečata,
minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.
(L. S.)

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general:
Peter Živković s. r.
Namestnik
ministra za zunanje posle,
minister brez portfelja:
dr. K. Kumanudi s. r.
Minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.

* * *

Pripomba. Ratifikacijski instrument konvencije o suženstvu se je deponiral pri generalnem tajništvu Društva narodov v Zenevi, dne 25. septembra 1929.

Iz pisarne ministrstva za zunanje posle;
Pov. br. 11.551.

116

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog namestnika Našega ministra za gradbe, Našega ministra brez portfelja, po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon

o ustroju ministrstva za gradbe in njegove zunanje službe.*

I

Ministrstvo.

§ 1.

Ministrstvo za gradbe je najvišje upravno in nadzorstveno oblastvo za izdelovanje vseh javnih in javni rabi namenjenih cest, železnic, mostov, zgradb, hidrotehničnih objektov in elektrostrojnih naprav kakor tudi za celokupni poštni, telegrafsko-telefonski in avtomobilni promet v vsej kraljevini.

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 18. januarja 1930., št. 13/V.

§ 2.

Ministrstvo za gradbe se deli na osem oddelkov, in sicer:

na obči oddelek (I.);
na računsko-ekonomni oddelek (II.);
na oddelek za ceste (III.);
na oddelek za železnice (IV.);
na hidrotehnični oddelek (V.);
na arhitektonski oddelek (VI.);
na poštni oddelek (VII.); in
na telegrafsko-telefonski oddelek (VIII.).

§ 3.

V pristojnost občega oddelka spadajo: administrativni, personalni, pravni in arhivski posli; razlastitve za vse državne in javne potrebe in knjižnica.

§ 4.

V pristojnost računsko-ekonomnega oddelka spadajo: knjigovodstvo; proračuni; računovodstvo; blagajna; nabave in licitacije; zalaganje; skladišča; inventar; statistika; preskušanje materiala; instrumenti; grafična delavnica.

§ 5.

V pristojnost oddelka za ceste spadajo: posli za projektiranje, gradnjo in vzdrževanje državnih in dosedanjih oblastnih samoupravnih cest in mostov; nadzorstvo nad projektiranjem, gradnjo in vzdrževanjem nedržavnih cest in mostov in stavbinstvo.

§ 6.

V pristojnost oddelka za železnice spadajo: projektiranje in gradnja državnih železnic vseh vrst v sporazumu z ministrstvom za promet; instalacija in oprema novih prog; projektiranje in izdelovanje umetnih konstrukcij; nadzorstvo nad izdelovanjem nedržavnih železnic vseh vrst.

§ 7.

V pristojnost hidrotehničnega oddelka spadajo posli, ki se tičejo: hidrografije; urejanja voda; ukoriščenja vodnih sil; melioracije tal; vodnih zadrug v sporazumu z ministrstvom za poljedelstvo; kanalizacije in oskrbovanja z vodo; projektiranja in izdelovanja novih plovniških kanalov kakor tudi pristanišč ob morju, rekah in jezerih v sporazumu z ministrstvom za promet.

§ 8.

V pristojnost arhitektonskega oddelka spadajo posli, ki se tičejo: projektiranja, gradnje in vzdrževanja vseh državnih in dosedanjih oblastnih samoupravnih zgradb in drugih arhitektonskih objektov, izvzemši vojaške zgradbe in vzdrževanje zgradb ministrstva za promet; urejanje kopališč v sporazumu z ministrstvom za socialno politiko in narodno zdravje; nadzorstvo nad projektiranjem in izdelovanjem vseh nedržavnih in privatnih zgradb, namenjenih javni rabi.

§ 9.

V pristojnost poštne oddelka spadajo: ureditev in vzdrževanje notranjega in mednarodnega poštne prometa in istotake službe; poštni in javni avtomobilni promet; kontrola poštne račune, kolikor se ne prenese na poštne in telegrafске direkcije.

§ 10.

V pristojnost telegrafsko-telefonskega oddelka spadajo: ureditev in vzdrževanje javnega notranjega in mednarodnega žičnega in brezžičnega telegrafsko-telefonskega prometa in istotake službe; elektrostrojni posli iz vsega resorta; elektrifikacija; odobravanje načrtov in nadzorstvo nad izdelovanjem privatnih strojnih in elektrostrojnih naprav, namenjenih javni rabi; ekonomija goriva; delavnice in kolnice; postavljanje in vzdrževanje vseh telegrafsko-telefonskih naprav za javni promet in nadzorstvo nad privatnimi telegrafsko-telefonskimi napravami; kontrola telegrafsko-telefonskih računov, kolikor se ne prenese na poštne in telegrafске direkcije.

§ 11.

Oddelki ministrstva za gradbe se dele na odseke, ti pa po potrebi na razdelke.

§ 12.

Ministru za gradbe so pridruženi ministrov prvi pomočnik in ministri pomočniki, ki se postavljajo s kraljevim ukazom na predlog predsednika ministrskega sveta.

Oddelkom načeljujejo načelniki; ti vodijo posle vsak v svojem oddelku ter so odgovorni zanje.

Odsekom načeljujejo šefi odsekov, razdelkom pa referenti, ki vodijo posle svojih odsekov, odnosno razdelkov, ter so odgovorni zanje.

Načelniki se postavljajo za poedine oddelke s kraljevim ukazom na predlog ministra za gradbe; ostalo osebje pa razporeja po poedinih oddelkih minister, odnosno organ, na katerega prenese minister to pravico.

§ 13.

Pri ministrstvu za gradbe obstoji tehnični svet kot posvetovalno telo za vsa velika vprašanja, ki se tičejo tudi drugih resortov in gospodarstva v državi vobče.

Ta svet sestavljajo pomočniki ministra za gradbe, po en predstavnik ministrstva za promet, za poljedelstvo, za vojsko in mornarico, za finance, za trgovino in industrijo, glavne kontrole in kasačjskega ali apelacijskega sodišča, trije profesorji tehnične fakultete, predstavnik »Udruženja jugoslovenskih inženjerov i arhitektov«, predstavniki inženjske, industrijske, obrtniške in trgovske zbornice.

Člani sveta in njih namestniki se postavljajo s kraljevim ukazom na predlog ministra za gradbe za tri leta, razen ministrovih pomočnikov, ki spadajo v svet po položaju.

Seje sklicuje in jim predseduje minister za gradbe ali njegov prvi pomočnik; seje zapisnike, potrebno administracijo in poseben vložni zapisnik tehničnega sveta pa vodi šef administrativnega oddelka ministrstva za gradbe.

Natančnejše odredbe o delovanju sveta predpiše minister za gradbe s posebnim pravilnikom.

§ 14.

Za reševanje strokovnih vprašanj načelnega pomena in onih vprašanj, ki se tičejo vseh ali več oddelkov, kakor tudi za posle, ki jih odredi minister, se ustanavlja pri ministrstvu za gradbe starejšinski zbor, v katerega spadajo ministrov prvi pomočnik, ministri pomočniki, vsi načelniki in generalni inspektorji ministrstva za gradbe. Ta zbor ima občasne seje, ki jim predseduje prvi pomočnik ali njegov namestnik.

Natančnejše odredbe o starejšinskem zboru predpiše minister za gradbe s posebnim pravilnikom.

§ 15.

V resort ministrstva za gradbe spada poštna hranilnica s svojo posebno organizacijo. Poštna hranilnica upravlja poštnohranilni, čekovni in virementski promet, ki se ureja s specialnim zakonom.

§ 16.

Vsa službena obvestila občega pomena iz področja ministrstva se objavljajo v »Vesniku ministarstva gradevina«. Minister za gradbe predpiše pravilnik za urejanje in izdajanje tega lista.

II.

Zunanja tehnična služba.

§ 17.

Stalna (redna) služba.

Za opravljanje stalne (redne) zunanje tehnične službe obstoji pri vsaki banski upravi in pri upravi mesta Beograda tehnični oddelek, pri sreskih načelnstvih pa obstoje tehnični razdelki, ki se ustanavljajo po potrebi za enega ali za več srezov. Razen tega obstoji za meteorološko službo na ozemlju Bosne in Hercegovine zavod za meteorologijo v Sarajevu.

Za to stalno zunanjo tehnično službo veljajo povsem predpisi zakona o banski upravi.

§ 18.

Občasna (izredna) služba.

Za opravljanje občasne (izredne) zunanje tehnične službe se smejo ustanavljati po potrebi z odločbo ministra za gradbe posebne terenske tehnične sekcije, in sicer: za trasiranje in gradnjo cest in železnic, za gradnjo večjih mostov in za vse hidrotehnične posle večjega obsega.

Te sekcije obstoje, dokler trajajo dela, zbog katerih so bile ustanovljene. Njih število, naziv, sedež,

obseg poslov, pristojnost in dobo trajanja kakor tudi osebno sestavo odredi minister za gradbe z odlukom za vsak konkretni primer posebe.

Potrebno število inženjerjev za šefe teh sekcij se vzame iz pristojnih strokovnih oddelkov ministrstva za gradbe, odnosno iz tehničnih oddelkov pri banskih upravah in tehničnih razdelkov pri sreskih načelstvih. Ostalo potrebno osebje, kolikor se ne more dobiti na ta način, se vzame v svojstvu začasnega osebja z odredeno dnevno mezdo ali v svojstvu pogodbenih uradnikov in dnevničarjev v breme kredita za izvrševanje del. Iz tega kredita se plačujejo tudi vse dnevnice, terensko delo in ostale doklade vsemu osebju vseh sekcij kakor tudi vse njih druge potrebščine po pravilniku, ki ga predpiše minister za gradbe.

Razen teh ustanovi minister za gradbe, če je treba, na predlog ministra za poljedelstvo tudi posebne sekcije za kolonizacijo, ki se vzdržujejo iz kredita za to svrhu, in jih formira tako, kakor je predpisano v predhodnem odstavku.

III.

Zunanja poštno-telegrafska služba.

§ 19.

Poštna in telegrafska direkcija.

Za neposredno upravo in nadzorstvo poštne in telegrafsko-telefonske službe in istotakega prometa se ustanavljajo na sedežih banskih uprav poštne in telegrafske direkcije, izmed katerih obseza vsaka območje in ima ime dotične banovine; za okoliš mesta Beograda pa se ustanavlja beograjska poštna in telegrafska direkcija s sedežem v Beogradu.

Te direkcije se dele na odseke in ti po potrebi na razdelke.

Direkcijam načeljujejo direktorji, ki se postavljajo za poedine direkcije s kraljevim ukazom na predlog ministra za gradbe.

Odsekom načeljujejo šefi odsekov, razdelkom pa referenti, ki jih odredi z naredbo minister za gradbe.

Ostalo osebje razporeja po poedinih odsekih z naredbo minister za gradbe, po poedinih razdelkih pa direktor dotične direkcije.

§ 20.

Poštne, telegrafski in telefonski uradi.

Poštne, telegrafsko in telefonsko službo opravljajo poštne, telegrafski in telefonski uradi; poštno-carinsko službo pa opravljajo poštno-carinska skladišča.

Minister za gradbe odloča v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta o otvarjanju in zatvarjanju poštne, telegrafskih in telefonskih uradov, v sporazumu z ministrom za finance pa o otvarjanju in zatvarjanju poštno-carinskih skladišč.

Kakšno in katero službo naj opravljajo poedini poštne, telegrafski in telefonski uradi, odreja minister za gradbe.

Državni poštne, telegrafski in telefonski uradi se dele na štiri vrste, poštno-carinska skladišča pa na dve vrsti. To razdelitev predpisuje po velikosti prometa in važnosti kraja minister za gradbe v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta.

Poštne ustanove I., II. in III. vrste načeljujejo upravniki, dolžnost starejšine ustanove IV. vrste pa vrši najvišji uradnik dotične ustanove.

Razdelitev in poslovanje pogodbenih pošt predpisuje s pravilnikom minister za gradbe.

§ 21.

Vse pravilnike za poštne, telegrafsko in telefonsko službo predpisuje minister za gradbe, tarife pa v sporazumu z ministrom za finance.

§ 22.

Terenske in mestne telegrafsko-telefonske sekcije.

Za opravljanje telegrafsko-telefonskih poslov je podrejeno poštne in telegrafskim direkcijam potrebno število terenskih in mestnih telegrafsko-telefonskih sekcij.

Število sekcij, njih sedeže, pristojnost in teritorialni obseg predpisuje s pravilnikom minister za gradbe.

Tem sekcijam načeljujejo strokovni uradniki, ki jih odreja z naredbo minister za gradbe.

IV.

Uslužbenci.

§ 23.

Pri ministristvu za gradbe in njegovi zunanji službi obstoje, izvemši poštne hranilnice, ta-le zvanja:

V I. kategoriji:

ministrov prvi pomočnik, ministrov pomočnik, načelnik ministristva, generalni inspektor ministristva, inspektor in višji svetnik ministristva, načelnik tehničnega oddelka banske uprave in uprave mesta Beograda, poštne in telegrafski direktor, tehnični inspektor banske uprave in uprave mesta Beograda, upravnik zavoda za meteorologijo, svetnik ministristva, višji tehnični svetnik banske uprave, uprave mesta Beograda in tehničnega razdelka pri sreskem načelstvu, inspektor in višji svetnik poštne in telegrafske direkcije, tehnični svetnik banske uprave, uprave mesta Beograda in tehničnega razdelka pri sreskem načelstvu, svetnik poštne in telegrafske direkcije in zavoda za meteorologijo, tajnik ministristva, upravnik poštne, telegrafske in telefonske urade I. vrste, višji pristav, pristav in pripravnik.

V II. kategoriji:

upravnik poštne, telegrafske in telefonske urade I., II. in III. vrste, upravnik poštno-carinskega skladišča I. in II. vrste, poštno-telegrafski uradnik, tehnik, administrativni uradnik, računski uradnik, pripravnik.

V III. kategoriji:

arhivski uradnik, praktični tehnik, poštno-telegrafski manipulant, telefonska nadzornica, telefoni-
stinja, sprevodnik, nadzornik telegrafsko-telefonskih
prog, cestni nadzornik, rečni nadzornik, skladiščnik,
pripravnik.

Zvaničniki:

zvaničnik, cestni nadzornik, rečni nadzornik, ču-
vaj telegrafsko-telefonskih prog, pismonoša, raz-
našalec telegramov, pomožni sprevodnik, tehnični
delavec, šofer.

Služitelji:

služitelj, rečni čuvaj, čuvaj tehničnih objektov,
cestar, stalni delavec.

§ 24.

Za uradnike I. kategorije pri ministrstvu za
gradbe (pri centrali), pri poštini in telegrafskih
direkcijah in pri zavodu za meteorologijo se dolo-
čajo položaji po nastopni razpredelnici:

Po- ložajni razred	Zvanje	Skupina
1. Pripravnik		9.
2. Pristav		8.
3. Višji pristav		7., 6.
4. Svetnik poštne in telegrafske direkcije in zavoda za me- teorologijo, tajnik ministr- stva, upravnik poštne, te- legrafskega in telefonskega urada I. vrste		6., 5., 4.
5. Svetnik ministrstva, inspektor in višji svetnik poštne in telegrafske direkcije		5., 4., 4.a).
6. Upravnik zavoda za meteoro- logijo		4., 4.a), 3.
7. Inspektor in višji svetnik mini- strstva, poštini in telegrafski direktor		4.a), 3., 3.a).
8. Načelnik in generalni inspek- tor ministrstva		3., 3.a), 2.
9. Ministrov pomočnik		2., 2.a).
10. Prvi ministrov pomočnik		1.

Kjer se določajo v poedinah položajnih razredih
razne skupine za ista zvanja, se sme izvršiti napre-
dovanje v okviru istega položajnega razreda čez
štiri leta, prebita v tej skupini.

Za napredovanje iz nižje skupine enega položaj-
nega razreda v višjo skupino drugega položajnega
razreda veljajo roki, določeni za napredovanje po
skupinah v zakonu o civilnih uradnikih in ostalih
državnih uslužbencih. To velja tudi za nove posta-
vitve.

§ 25.

Uradnikom, omenjenim v prednjem paragrafu
tega zakona, pripadajo plača in stanarina kakor
tudi vse doklade, odredene po uradniškem zakonu.

Položajne plače za 2. a) skupino, za 3. a) skupino
in za 4. a) skupino I. kategorije znašajo na leto:

za 2. a) skupino	45.000 Din.
za 3. a) skupino	39.000 Din.
za 4. a) skupino	18.000 Din.

§ 26.

Za uradnike I. kategorije zunanje tehnične služ-
be, izvzemši zavod za meteorologijo, veljajo pred-
pisi § 47. zakona o banski upravi; samo da se ne
smejo postavljati v tehničnih razdelkih pri sreskih
načelnstvih uradniki z inšpektorskim zvanjem.

Tudi za te uradnike velja predpis poslednjega
odstavka v § 24. tega zakona.

§ 27.

Glede na pomen službe se odreja uradnikom
I. kategorije iz § 23. tega zakona posebna doklada
za službo, in sicer mesečno:

- 1.) za zvanje 1. skupine po 3500 Din;
- 2.) za zvanje 2. a) skupine po 3100 Din;
- 3.) za zvanje 2. skupine po 2700 Din;
- 4.) za zvanje 3. a) skupine po 2120 Din;
- 5.) za zvanje 3. skupine po 1720 Din;
- 6.) za zvanje 4. a) skupine po 1320 Din;
- 7.) za zvanje 4. skupine po 1080 Din;
- 8.) za zvanje 5. in 6. skupine po 920 Din;
- 9.) za zvanje 7. in 8. skupine po 520 Din;
- 10.) za pripravnike po 200 Din.

Ta doklada gre tudi uradnikom na razpoloženju.

§ 28.

Uradnikom I. kategorije gre, če se upokoje, od
posebne doklade, ki so jo prejeli na dan upokojitve,
po predhodnem paragrafu, in sicer: 50 %, če se upo-
koje po dovršenih 20 letih efektivne službe; 60 %,
če se upokoje po dovršenih 25 letih efektivne služ-
be; 70 % po dovršenih 30 letih efektivne službe in
naposled celotna doklada po dovršenih 35 letih efek-
tivne službe.

§ 29.

Uradniki II. kategorije iz § 23. tega zakona se
razporejajo od 5. do 1. skupine, uradniki III. kate-
gorije od 4. do 1. skupine, zvaniki od 3. do
1. skupine in služitelji od 2. do 1. skupine.

Za njih prejemke in kretanje v službi veljajo
povsem predpisi o civilnih uradnikih in ostalih
državnih uslužbencih.

Za cestarje velja uredba o službenih razmerjih
državnih cestarjev z dne 21. maja 1929.

§ 30.

Poleg običajnih pogojev po zakonu o civilnih urad-
nikih in ostalih državnih uslužbencih veljajo za
uradnike in ostale uslužbence iz § 23. tega zakona
še ti-le specialni predpisi:

Ministrov prvi pomočnik in ministri pomočniki
morajo imeti diplomu tehnične ali pravne fakultete.

Načelniki oddelkov ministrstva: za ceste, želez-
nice, hidrotehničnega, arhitektonskega in telegraf-

sko-telefonskega morajo imeti diplomu tehnične fakultete; načelniki ostalih oddelkov ministrstva pa morajo imeti diplomu pravne ali tehnične fakultete.

Vsi uradniki I. kategorije zavoda za meteorologijo morajo imeti diplomu filozofske fakultete in, razen pripravnikov, profesorski izpit iz skupine fizike ali geografije.

Vsi ostali uradniki I. kategorije iz § 23. tega zakona morajo imeti, in sicer: uradniki tehnične stroke diplomu tehnične fakultete, uradniki pravne stroke diplomu pravne fakultete in uradniki poštno-telegrafске stroke diplomu pravne ali tehnične fakultete.

Tehniki in njih pripravniki morajo imeti srednjo tehnično šolo ali realno z završnim izpitom, tehniki poštno-telegrafске stroke pa srednjo tehnično ali srednjo šolo z završnim izpitom in dopolnilni državni strokovni izpit. Ostali uradniki II. kategorije morajo imeti dovršeno srednjo šolo ali njej enako šolo z završnim izpitom.

Praktični tehniki in njih pripravniki morajo imeti obrtno šolo pri srednji tehnični šoli ali štiri realne razrede; nadzorniki telegrafsko-telefonskih prog pa morajo imeti isto izobrazbo ali 15 let neprikorne službe, prebite v zvanju čuvajev telegrafsko-telefonskih prog. Ostali uradniki III. kategorije, izvzemši cestne nadzornike in rečne nadzornike, morajo imeti štiri razrede srednje ali njej enake šole.

Zvaničniki in služitelji morajo imeti izobrazbo, predpisano z zakonom o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih. Čuvaji telegrafsko-telefonskih prog morajo imeti dva razreda srednje ali njej enake šole ali pripravljalni izpit za pomožno telegrafsko-telefonsko tehnično službo. Pismonoše, raznašalci telegramov in pomožni sprevedniki morajo imeti dva razreda srednje ali njej enake šole ali pripravljalni izpit za pomožno poštno službo. Šoferji morajo imeti šoferski izpit.

Za cestne nadzornike veljajo predpisi člena 2. uredbe o službenih razmerjih državnih cestnih nadzornikov z dne 21. maja 1929. Predpisi prvega, drugega in tretjega odstavka člena 2. te uredbe veljajo tudi za rečne nadzornike; o pogojih iz točk a) in b) tega člena kakor tudi o ostalih službenih razmerjih rečnih nadzornikov predpiše minister za gradbe uredbo v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta.

V.

Prehodne in končne odredbe.

§ 31.

Poštne in telegrafске direkcije začno poslovati po § 19. v treh mesecih od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, in takrat prestatneje poslovati oblastne poštno-telegrafске uprave.

Natančnejša navodila za sestavo teh direktij in za likvidacijo oblastnih poštno-telegrafskih uprav predpiše z naredbo minister za gradbe.

§ 32.

V enem mesecu od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, izvrši minister za gradbe z odlokom pre-

vedbo vseh uradnikov I. kategorije pri ministrstvu, v zunanji poštno-telegrafski službi in v zavodu za meteorologijo na ista ali enaka zvanja po tem zakonu, kolikor ni predpisano to po § 34. tega zakona drugače.

Prevedeni uradniki bodo uživali doklado iz § 27. tega zakona od dne 1. oktobra 1929. Od tega dne bodo uživali to doklado tudi vsi uradniki I. kategorije v zunanji tehnični službi, ki so že prevedeni na zvanja po zakonu o banski upravi.

Ob prevedbi na zvanja po tem zakonu ne sme dobiti prevedeni uradnik ne višje ne nižje skupine od one, v kateri je sedaj.

§ 33.

Ko se izvrši prevedba na zvanja po tem zakonu v smislu predhodnega paragrafa, se smejo vršiti napredovanja v rokih, predpisanih v § 24. tega zakona; toda za napredovanja v okviru enega položajnega razreda se šteje tudi čas, prebit v dotični skupini pred prevedbo.

Načelniki pri ministrstvu za gradbe, ki imajo fakultetno izobrazbo in ki se zatečejo na dan, ko stopi ta zakon v veljavo, v 3. skupini I. kategorije, smejo napredovati v 3. a) skupino, če so prebili ali štiri leta v 3. skupini ali pa imajo dvajset let efektivne državne službe; načelniki s fakultetno izobrazbo, ki imajo nad štiri leta, prebita v tem zvanju in v 3. skupini, smejo napredovati v 2. skupino, toda samo, če imajo najmanj pet in dvajset let efektivne državne službe ali najmanj osem let državne službe na položajih načelnškega čina.

Prevedeni uradniki I. kategorije, ki nimajo predpisane kvalifikacije, smejo napredovati in se kretati iz enega v drugo zvanje I. kategorije, in sicer: Če se zatečejo v 4. ali 3. skupini I. kategorije, smejo napredovati samo še v neposredno višjo skupino, skladno s prvim odstavkom tega paragrafa; če pa se zatečejo v 5. ali 6. skupini, smejo napredovati redno do vštete 4. skupine, ko dovrše pet let v 5., odnosno v 6. skupini.

Zatečeni uradniki I. kategorije, ki nimajo fakultetne izobrazbe, zahtevane s tem zakonom za poslednja zvanja, toda imajo kakršnokoli drugo fakultetno izobrazbo, smejo napredovati izjemoma kakor uradniki s predpisano fakultetno izobrazbo.

Zatečenim uradnikom II. in III. kategorije kakor tudi ostalim uslužbencem se priznava pridobljena pravica do vseh zvanj in položajev njih kategorije, ne glede na kvalifikacijo, predpisano s tem zakonom.

§ 34.

Uradniki I. kategorije, ki jih zateče ta zakon na razpoloženju ministra za gradbe, ostanejo v dosedanem zvanju in svojstvu do postavitve po tem zakonu, odnosno do upokojitve po členih 126. in 141., točki 2.), zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih.

Vendar pa gre tudi v času, dokler so na razpoloženju, tem uradnikom posebna doklada po § 27. tega zakona izda dne 1. oktobra 1929.; če pa se

upokoje, imajo pravico tudi do delov te doklade po § 28. tega zakona.

Predpisi § 33. tega zakona veljajo tudi za postavitev in nadaljnje napredovanje uradnikov, ki jih zateče ta zakon na razpoloženju.

§ 35.

Dokler se ne sestavi novi proračun, se izplačujejo osebnim prejemnikom osebju po tem zakonu iz kreditov, odobrenih v proračunu ministrstva za gradbe in vseh uradov, ki in kolikor so prešli v njegov sestav, po zakonu o vrhovni državni upravi, ne glede na položaje in zvanja, ki jih določajo dotične proračunske partije.

Doklade iz § 27. tega zakona se izplačujejo iz partij, odrejenih za doklade, ki jih sme v ta namen minister za gradbe zviševati z virementi na račun vseh proračunskih partij za osebne izdatke.

§ 36.

Občinski in banovinski inženjerji-arhitekti morajo imeti kvalifikacijo državnih inženjerjev-arhitektov.

Odredbe o ustanavljanju službenih mest in o službenih razmerjih banovinskih inženjerjev-arhitektov, ki jih predpiše ban po tretjem odstavku § 31. zakona o banski upravi, dobe veljavo, ko jim pritrdi minister za gradbe.

Izbor občinskih inženjerjev-arhitektov spada pod kontrolo in odobritev ministra za gradbe samo glede kvalifikacije.

§ 37.

Pooblaščen inženjerji-arhitekti morajo imeti isto kvalifikacijo kakor državni inženjerji-arhitekti ter smejo izvrševati vse one posle in tako, kakor je to predpisano z uredbo o pooblaščenih inženjerjih in arhitektih in z uredbo o ustanovitvi inženjerskih zbornic v kraljevini.

§ 38.

Podjetniki-stavbniki morajo imeti poleg opravljenega mojstrskega izpita in potrdila obrtniške zbornice dovolitev ministra za gradbe, da smejo izvrševati podjetniške posle. Pooblaščen inženjerji-arhitekti dobe to dovolitev na podstavi potrdila inženjerskih zbornic, ko so predhodno opravili državni tehnični izpit.

§ 39.

Doklade po pravilniku o posebnih dokladah D. R. br. 87.000 z dne 3. julija 1926.* odredene v členu 2. pod B, točkami a), b) in c), so z dnem 1. oktobra 1929. ukinjene.

Generalni inspektorji ministrstva za gradbe prejema po členu 7. odločb ministrskega sveta D. R. br. 42.300 z dne 17. aprila 1924.** in D. R. br. 53.500 z dne 17. maja 1924.*** doklade v istem znesku kakor načelniki ministrstva za gradbe.

* Uradni list z dne 31. julija 1926., št. 305/69.

** Uradni list z dne 30. aprila 1924., št. 123/38.

*** Uradni list z dne 7. junija 1924., št. 171/51.

§ 40.

Minister za gradbe se pooblašča, da predpiše v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta z uredbo razdelitev oddelkov ministrstva za gradbe in poštinih in telegrafskih direkcij na odseke in razdelke, njih področje in pristojnost kakor tudi število poedinov zvanj iz § 23. tega zakona.

Dokler ne izide ta uredba, ki se mora predpisati najdlje v treh mesecih od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, veljajo predpisi uredbe o ureditvi ministrstva za gradbe in njegove zunanje službe z dne 12. junija 1929., kolikor se nanašajo na razdelitev ministrstva na oddelke in odseke in na organizacijo zunanje poštno-telegrafske službe.

§ 41.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč, ko se razglasi v »Službenih Novinah».

V Beogradu, dne 16. januarja 1930.

Aleksander s. r.

Namestnik ministra za gradbe, minister brez portfelja:	Predsednik ministrskega sveta, minister za notranje posle, častni adjutant Njegovega Veličanstva kralja, divizijski general:
Nik. T. Uzunović s. r.	Peter Živković s. r.
Videl in pritisnil državni pečat, čuvar državnega pečata, minister pravde:	
dr. M. Sršić s. r.	

(L. S.)

117.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Jugoslavije,

proglašamo in predpisujemo na predlog predsednika
Našega ministrskega sveta in Našega ministra za
notranje posle

Zakon

**o izpremembah in dopolnitvah zakona
o ureditvi predsedništva ministrskega
sveta z dne 1. maja 1929.***

§ 1.

§ 26. se izpreminja ter se glasi:

Poleg šefa pisarne, šefa centralnega tiskovnega urada, načelnika običnega oddelka, načelnika državne statistike, šefa kabineta in odsekovnih šefov so lahko postavljeni v predsedništvu ministrskega sveta:

* »Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 23. januarja 1930.; št. 17/VI. — Prvotni zakon glej v Uradnem listu z dne 18. maja 1929., št. 214/52.

a) Pri vrhovnem inspektoratu:	
vrhovni inspektorji največ	3
zvaničnika	2
služitelj	1
b) V obćem oddelku:	
tajniki	3
pisarji in pripravniki	3
arhivska uradnika	2
zvaničnikov	6
služiteljev	7
c) V centralnem tiskovnem uradu:	
referentov	5
lektorjev	12
tajnik	1
uradniki	3
administrator	1
arhivar	1
ekonom	1
dopisnikov v inozemstvu	17
dopisnikov v državi	12
in potrebno število drugoga honorarnega osebja.	
č) V oddelku za obćo državno statistiko:	
svetnika	2
tajnika	2
pristavi in pripravniki	3
statističnih inspektorjev, revizorjev, statistikov in pripravnika	10
knjigovodja	1
kontrolorjev, arhivarjev, pomožnih statistikov, pomožnih arhivarjev in pripravnika	8
zvaničnikov	12
služitelji	3
dnevničarjev	40
Pri statističnem uradu v Zagrebu:	
šef	1
svetnik	1
tajnika, pristava ali pripravnika	2
statistični revizor, statistik ali pripravnik	1
kontrolor, pomožni statistik ali pripravnik	1
zvaničnikov	9
dnevničarjev	7
služitelj	1
Pri statističnom uradu v Sarajevu:	
šef	1
statistična revizorja, statistika ali pripravnika	2
zvaničnika	2
dnevničarja	2
služitelj	1

Razen tega se smejo postavljati v predsedništvo ministrskega sveta v mejah globalnih kreditov, odobrenih za to, honorarni uradniki in začasni dnevničarji, katerih število se določa z letnim proračunom.

§ 2.

§ 28. se dodajajo novi odstavki, ki se glase:
Šef pisarne, vrhovni inspektorji, šef centralnega tiskovnega urada, ki se jim ne bi mogla urediti

pokojnina po členu 139. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih, pridobe pravico do osebne in rodbinske pokojnine, če so prebili na tem položaju najmanj tri leta in imajo poleg tega najmanj 15 let, prebitih v javni ali skupaj v javni in državni službi.

Za osnovo izračuna pokojnine tem uradnikom služijo: osnovna in položajna plača, redna stanarina in doklada na službo iz § 3., točke č), tega zakona.

Od pokojninske osnove za tri leta, prebita na tem položaju, in 15 let javne službe ali skupaj javne in državne službe jim pripada 50 %, za vsako nadaljnjo polovico leta državne službe pa 1 %, tako da dobe čez 35 službenih let kot pokojnino popolno pokojninsko osnovo. Začeta polovica leta se šteje za popolno.

Za te uradnike in šefa kabineta predsedništva ministrskega sveta ne velja odredba § 105. zakona, s katerim se podaljšuje veljavnost odredb dosedanjih finančnih zakonov in zakonov o proračunskih dvanajstih z dne 31. julija 1929. Ti uradniki in šef kabineta predsedništva ministrskega sveta, ki so vstopili v službo predsedništva kot upokojenci in so uživali prej pokojnino, imajo pravico do pokojnine, ki se jim uredi po skupini in kategoriji, v kateri se upokoje.

§ 3.

§ 29. zakona o ureditvi predsedništva ministrskega sveta se izpreminja ter se glasi:

a) Uradniki in drugi uslužbenci predsedništva ministrskega sveta se razporejajo:

vrhovni inspektorji v 1., 2. a) in 2. skupino I. kategorije;

šef centralnega tiskovnega urada, načelnik državne statistike, načelnik obćega oddelka kakor načelniki ministrstva za finance;

šef kabineta v 3. a), 3., 4. a) in 4. skupino I. kategorije;

referenti, lektorji, uredniki, tajniki, dopisniki v inozemstvu, dopisniki v državi in administrator v skupine od 9. do vštete 4. I. kategorije; arhivar in ekonom v 2., 3. in 4. skupino II. kategorije;

šef računovodstvenega odseka, če nima fakultete, v 1. skupino II. kategorije;

šefi odsekov in šefi statističnih uradov s fakultetno izobrazbo v 3. a), 3. in 4. a) skupino I. kategorije; svetniki s fakultetno izobrazbo v 4. a), 4. in 5. skupino I. kategorije;

tajniki s fakultetno izobrazbo v 5., 6. in 7. skupino I. kategorije;

pristavi s fakultetno izobrazbo v 8. skupino I. kategorije;

statistični inspektorji (z najmanj štirimi leti, prebitimi v 1. skupini II. kategorije) v 1. a) skupino II. kategorije;

statistični revizorji v 1. in 2. skupino II. kategorije;

statistiki v 3. in 4. skupino II. kategorije;

knjigovodja v 1., 2., 3. in 4. skupino II. kategorije;

kontrolorji in arhivarji v 1. skupino III. kategorije;

pomožni statistiki in pomožni arhivarji v 2. in 3. skupino III. kategorije;

pripravniki v 9. skupino I. kategorije ali v 5. skupino II. kategorije ali v 4. skupino III. kategorije;

zvaničniki se razporejajo v skupine od 3. do 1.;

služitelji se razporejajo v 1. in 2. skupino;

dnevničarji se postavljajo po členu 130. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih.

b) Tajniki, pisarji in pripravniki občega oddelka predsedništva ministrskega sveta imajo vse pravice kakor uslužbenci istega položaja in zvanja pri glavni kontroli z isto kvalifikacijo.

c) Položajne plače uradnikov v 2. a), 3. a) in 4. a) skupini so te-le, in sicer:

v 2. a) skupini I. kategorije	45.000 Din.
v 3. a) skupini I. kategorije	39.000 Din.
v 4. a) skupini I. kategorije	18.000 Din.

Vsi prejemki statističnih inspektorjev 1. a) skupine II. kategorije so isti kakor prejemki uradnikov 5. skupine I. kategorije.

δ) Uradniki predsedništva ministrskega sveta, pisarne Njegovega Veličanstva kralja, uprave dvora in pisarne kraljevskih redov prejemajo službene doklade, in sicer:

I. kategorije:

v 1. skupini	3500 Din.
v 2. a) skupini	3100 Din.
v 2. skupini	2700 Din.
v 3. a) skupini	2120 Din.
v 3. skupini	1720 Din.
v 4. a) skupini	1320 Din.
v 4. skupini	1080 Din.
v 5. skupini	920 Din.
v 6. skupini	920 Din.
v 7. skupini	520 Din.
v 8. skupini	520 Din.
v 9. skupini	200 Din.

na mesec.

II. kategorije:

v 1. skupini	600 Din.
v 2. skupini	450 Din.
v 3. skupini	300 Din.

na mesec.

d) Službene doklade se računijo za pokojnino s 50 % po 20, s 60 % po 25, s 70 % po 30 in s 100 % po 35 letih, ki jih je uradnik efektivno prebil v državni službi.

e) Pripraviška služba v oddelku obče državne statistike, odnosno v statističnih uradih, traja tri leta. Za prestop iz pripravljanih skupin v pomožne skupine se mora opraviti strokovni statistični izpit po pravilniku, ki ga predpiše predsednik ministrskega sveta.

Uradniki iz drugih resortov morajo opraviti ob prestopu v službo obče državne statistike predhodno strokovni statistični izpit. Uradniki glavnih skupin, ki so služili pred prestopom najmanj tri leta v statistični službi, se smejo po povoljnem mnenju stro-

kovnega sveta celoma ali deloma oprostiti strokovnega statističnega izpita.

f) Uradniki predsedništva ministrskega sveta, uprave dvora Njegovega Veličanstva kralja in pisarne kraljevskih redov, ki se zatečejo na dan, ko stopi ta zakon v veljavo, v I. kategoriji, za katero nimajo šolske izobrazbe po zakonu o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih, obdrže skupino in kategorijo. Če se zatečejo taki uradniki v 4. skupini I. kategorije, smejo napredovati samo še v 4. a) skupino, če pa se zatečejo v 5. skupini, napredujejo do vštete 4. skupine.

g) Iz 1. skupine II. kategorije v 1. a) skupino II. kategorije se smejo pomakniti oni sedanji uradniki uprave dvora Njegovega Veličanstva kralja in pisarne kraljevskih redov, ki so bili na položaju šefa računovodstvenega oddelka pri ministrstvih in imajo 10 let državne službe.

h) Uradnikom 1. skupine III. kategorije, ki imajo 25 let statistične službe, se smejo priznati prejemki 2. skupine II. kategorije, če so se posebno odlikovali v službi in če so bili ocenjeni v poslednjih treh letih za odlične.

i) Uradniki predsedništva ministrskega sveta, razen vrhovnih inspektorjev, se smejo pomakniti, pričenši s 4. skupino I. kategorije, v prihodnjo višjo skupino šele, ko so prebili štiri leta v vsaki dotični skupini, iz katere se pomaknejo.

j) Za šefa pisarne, vrhovne inspektorje in šefa tiskovnega urada ne veljajo glede starosti odredbe zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih.

k) Prejemki in vse pravice po tem zakonu začne teči od dne 1. januarja 1930.

Začasni prejemki po tem zakonu se izplačujejo v breme doseženih prihrankov v vseh kreditih, odobrenih za osebne razhodke po zakonu o izpremembah v proračunu državnih razhodkov za leto 1929./1930. z dne 8. maja 1929., odnosno po V. in VI. poglavju proračuna za leto 1929./1930.

§ 4. Priloge

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč z dnem, ko se razglasi v »Službenih Novinah».

V Beogradu, dne 20. januarja 1930.

Aleksander s. r.

Predsednik ministrskega sveta, minister za notranje posle, častni adjutant Njegovega Veličanstva kralja, divizijski general: Peter Živković s. r. Videl in pritisnil državni pečat čuvar državnega pečata, minister pravde: dr. M. Srškić s. r. (L. S.)	Predsednik ministrskega sveta, minister za notranje posle, častni adjutant Njegovega Veličanstva kralja, divizijski general: Peter Živković s. r.
--	---

118.

Popravki

k zakonu o organizaciji finančne uprave.

V tem zakonu (Uradni list z dne 4. januarja 1930., št. 59/16) naj se popravi to-le:

V § 6. pod I. naj se glasi točka 10.:

10. služba glede samoupravnih financ;

V § 17. naj se glasi točka 5.:

5. evidenca o odobrenih in odmerjenih davkih in o izpremembah v odmeri na podstavi pritožb in prošenj;

Naslovna vrsta pred § 30. naj se glasi:

4. Finančna kontrola.

V prvi vrsti odstavka (1) § 82. naj stoji: Disciplinski tožilec...

119.

Popravka

k zakonu o narodnih šolah.*

V tem zakonu (Uradni list z dne 28. januarja 1930., št. 110/25) naj se popravi to-le:

Začetek drugega odstavka v § 61. se mora glasi: O neopravičenih izostankih...

Zadnje tri vrste v drugem stolpcu na strani 297. naj se prečrtajo.

Uredbe osrednje vlade.

120.

Uredba

o izdelovanju zemljiškega katastra po privatnih podjetjih.*

Člen 1.

Po členu 69. zakona o zemljiškem katastru z dne 28. oktobra 1928. se poverjajo posli za izdelovanje katastra katastrskih občin v mejah proračunske možnosti tudi privatnim podjetjem.

Predpisi te uredbe veljajo tudi vedno, kadar se vrše izmeritve, obsežene z odredbami zakona o katastru (izmeritve mest in trgov zaradi izdelave regulacijskih načrtov, komasacij, izmeritve za namene agrarne reforme itd.).

Člen 2.

Privatnim podjetjem se smejo dajati v izdelovanje:

1.) triangulacija do vštete tretje vrste;

2.) poligoniranje;

* „Službene Novine kraljevine Jugoslavije“ z dne 7. decembra 1929., št. 288/CXVIII.

3.) precizna in tehnična nivelacija;

4.) državna izmeritev z izdelavo načrtov za prikaz terena v horizontalni in vertikalni projekciji;

5.) izdelovanje katastrskih operatov;

6.) izdelovanje katastrskih načrtov in operatov na podstavi izmerjanja iz zraka.

Zemljišča klasirajo in operate izročajo v razgrnitev vedno državni organi.

A. Teretristična izmeritev.

Člen 3.

Posli, naštetih v členu 2., točkah 1.) do 5.), se smejo poverjati inženjerjem in geometrom, pooblaščenim za izvrševanje geometrske prakse, s predpisano šolsko kvalifikacijo kakor tudi onim tehničnim podjetjem, ki imajo predstavnika s to kvalifikacijo. Podjetjem brez takega predstavnika, ki dokažejo z dosedanjimi deli, da so njih tehnični organi sposobni, vršiti izmeritve, se smejo poverjati rešeni posli samo s specialno odobritvijo ministrstva za finance.

Člen 4.

Pogodbe o izvrševanju katastrske izmeritve sklepa ministrstvo za finance (oddelek za kataster in posestva); posli pa se oddajajo po ofertnih licitacijah.

Če sklepajo pogodbe za izvrševanje izmeritev samoupravna telesa in druge ustanove kakor tudi privatne stranke, jih morajo poslati v odobritev ministrstvu za finance.

Člen 5.

Za predložitev operata in izvršitev licitacije same veljajo vsi predpisi zakona o državnem računovodstvu poleg drugih specialnih zakonskih odredb, predpisanih za dotične vrste del (n. pr. komasacije).

Člen 6.

Pogoji morajo obsežati: ime katastrske občine, v kateri naj se vrši delo, rok za izdelavo, način in kraj prodaje, roke in načine kontroliranja, sprejemanja poslov, operatov in način izplačila.

Člen 7.

Posli in izdelovanje izmeritev in operatov se oddajajo po ediničnih cenah. Ministrstvo za finance, odnosno drugi delodajalci, katerih dela spadajo pod odobritev in kontrolo ministrstva za finance, predpišejo z licitacijskimi pogoji najvišje edinične cene za posredna dela posebe. (N. pr. za eno trigonometrično točko, poligonsko točko, hektar izmerjene površine, hektar izdelanega načrta, koto generalne nivelacije itd.)

Člen 8.

Ponudbe se smejo jemati v poštev, če obsegajo nižje ali iste cene, kakor so predpisane s pogoji. Poleg pomnjene cene odloča garancija za solidno voditev poslov, pa tudi krajši rok izdelave.

Člen 9.

Izvršena dela se izplačujejo za vsako vrsto poslov po izvršeni kontroli in ugotovljenem pravilnem stanju.

Obenem se vrne podjetniku ustrezni del kavcije. Način izplačila se določi z licitacijskimi pogoji.

Člen 10.

Podjetnik postane obvezen, čim podpiše pogoje, zapisnik in ostale pogodbene priloge, država, odnosno delodajalec pa, ko odobri licitacijo ministrstvo za finance.

S sklenjeno pogodbo se ne smejo izpreminjati licitacijski pogoji.

Člen 11.

Podjetnik mora izvršiti dogovorjeni posel po pogojih, dobro, solidno in pravočasno.

Časa, neugodnega za terensko delo, ni računati v dogovorjeni rok za dovršitev posla, če nima podjetnik podatkov za delo v pisarni. Podjetnik mora voditi overovljen delovni dnevnik, v katerega vpiše vsak dan poleg tehničnih del vse podatke o vremenskih razmerah.

Člen 12.

Elementarne nezgode kakor tudi obča ustavitve dela po delavcih dajo podjetniku pravico, podaljšati rok dogovorjenega posla, ne pa tudi pravice do povračila škode.

Člen 13.

Za vsako škodo, prizadeto tretjim osebam z izvrševanjem dogovorjenih del, odgovarja podjetnik.

Člen 14.

Osebe, delavce in material mora plačevati podjetnik redno po zakonskih odredbah.

Instrumente, orodje in material za izvrševanje izmeritev nabavlja podjetnik sam. Instrumenti morajo biti take konstrukcije, da se dá z njimi doseči zahtevana točnost, material pa mora ustrezati vzorcem na licitaciji.

Predpisne obrazce lahko nabavi podjetnik tudi pri ministrstvu za finance, oddelku za kataster in posestva. Če si podjetnik izposodi instrumente in priprave od ministrstva za finance, mora plačati na leto 10 % do 20 % njih vrednosti in položiti kavcijo v dejanski vrednosti izposojenih predmetov.

Člen 15.

Podjetnik ne sme prenesti svojih pravic in obveznosti na tretjo osebo niti deloma niti celoma brez predhodne odobritve ministrstva za finance, oddelka za kataster in posestva. Odgovornost za posel zadeva podjetnika tudi, če se prenos posla na tretjo osebo odobri.

Člen 16.

Če podjetnik brez tehtnih razlogov ne izvrši poslov o pravem času, mora plačati kot kazen za vsak dan zamude 200 dinarjev.

Če zavlačuje podjetnik posel tako, da ga očitno ne bo mogel dovršiti o pravem času, sme ministrstvo za finance pogodbo z njim razdreti in poveriti dovršitev posla tretji osebi ali pa ga izvesti v državni režiji. Prav tako je postopati, če izvaja podjetnik dogovorjena dela nevesče, površno in zoper predpise. Če se pogodba razdere, ima to v tem primeru za posledico izgubo kavcije, iz katere se posli popravijo in dovrše.

Člen 17.

Če pride podjetnik v konkurz, se pogodba razdere, vendar pa sme sprejeti delodajalec ponudbo njegovih upnikov, da dovrši isti podjetnik dela ob istih pogojih.

Člen 18.

Če podjetnik umre, razdere ministrstvo za finance pogodbo ter pošlje odlok o tem pristojnemu sodnemu oblastvu, dedičem, odnosno njih varuhom (skrbnikom). Za oni del posla, ki je dovršen in se sprejme, se izplača zaslužek zakonitim dedičem. Nagrada za nedovršena dela se izplača po ocenitvi pravilno izvršenih del.

Člen 19.

Če podjetnik brez osnovanih razlogov odstopi od izvršitve dogovorjenega posla ali ga ovira ali provzroči s svojim ravnanjem, da se pogodba razdere, se uporabi zoper njega kazen iz člena 99. c zakona o državnem računovodstvu.

Člen 20.

Dela preskuša in overavlja komisija iz treh članov, ki jo odredi ministrstvo za finance. Komisija začne preskušanje najkasneje čez mesec dni od dne, ko je podjetnik javil, da je posle dovršil. Zapisnik in svoje mnenje mora izdelati komisija najdlje v 15 dneh od začetka preskušanja.

Člen 21.

Podjetnik je zavezan, dajati komisiji, pa tudi inspekcijskim organom med delom brezplačno na razpolago delavce, potrebne instrumente, priprave in material za kontrolne izmeritve.

Člen 22.

Hibe in nedostatke, ki jih ugotovi komisija v elaboratu ali na mejnikih, mora podjetnik popraviti in odstraniti v roku, ki se mu odredi. Podjetnik mora ugoditi tudi sklepni komisije, po katerem se morajo nekatera dela še dovršiti ali popolniti. Sicer se pridrži ustrezna vrednost v denarju, iz katere se odstranijo nedostatki in izvrše popravila.

B. Izmerjanje iz zraka.

Člen 23.

Podjetja, ki hočejo izdelovati katastrske načrte in operat na podstavi meritev iz zraka, morajo izvršiti prej poskusno izmerjanje na terenu. Teren in

pogoje odredi ministrstvo za finance (oddelek za kataster in posestva, točka 6. člena 2. te uredbe). Samo taka podjetja, katerih poskusna dela se sprejmejo, se smejo pripuščati k nadaljnjim delom.

Člen 24.

Posli poskusnega izmerjanja se oddajajo ali na javni dražbi ali pa neposredno z direktno pogodbo po točki 7.) člena 86. zakona o državnem računovodstvu. V vsakem primeru se predpišejo pismeni pogoji in določijo poednosti izdelave.

Člen 25.

Pogoji za poskusno izmerjanje morajo navajati vse elemente, ki jih zahteva člen 86. a zakona o državnem računovodstvu tudi za definitivne pogodbe.

Člen 26.

Načrte in katastrske operate, izdelane na podstavi poskusnega izmerjanja iz zraka, preskuša komisija iz treh članov, ki jo odredi ministrstvo za finance. Preskušanje se mora začeti 15. dan od obvestila, da so dela dovršena, poročilo komisije pa se mora predložiti v nadaljnjih 30 dneh.

Člen 27.

Na podstavi predloženega poročila ministrstvo za finance (oddelek za kataster in posestva) načrte in elaborate ali sprejme ali pripiše pripombe, po katerih je treba izvršiti potrebne popravke in dopolnitve, ali pa jih zavrne. Samo za sprejete načrte in elaborate se izplača dogovorjen zaslužek.

Člen 28.

Izdelava katastra z izmerjanjem iz zraka se oddaja po predpisih zakona o državnem računovodstvu. Reflektanti morajo razložiti v ponudbah tehnično stran svojega dela. S pogoji se določi, da morajo biti načrti izdelani po katastrskih predpisih in da bodi operat opremljen s seznamkom parcel in izračunjenimi površinami. Potrebno število trigonometričnih točk se odreja po predpisih pravilnika za triangulacijo.

Člen 29.

Podjetnik mora izročiti s katastrskim operatom vred namesto detailnih skic vse originalne fotograf-ske posnetke (plošče, filme), fotografije v razmerju in vse zapisnike in izračune koordinat, višin in površin.

Člen 30.

Pogoji za licitacijo morajo navajati vse odredbe člena 86. zakona o državnem računovodstvu in ustrezne predpise te uredbe pod A.

Način in rok izplačila se morata določiti z licitacijskimi pogoji.

Člen 31.

Členi 20., 21. in 22. te uredbe veljajo tudi za izdelavo katastra na podstavi izmerjanja iz zraka; toda rok za izdelavo komisijskega zapisnika po členu 20. te uredbe sme biti daljši od 15 dni, če to zahteva velikost izmerjenega terena.

V Beogradu, dne 2. decembra 1929.

št. 95.420.

Minister za finance:

dr. Stanko Šverljuga s. r.

Razne objave iz «Službenih Novin».

Številka 20 z dne 28. januarja 1930.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 11. decembra 1929.: Postavljen je po službeni potrebi v dravski banovini Gulič Gvidon, dosedanji upravnik urada za pospeševanje obrta v Ljubljani v 6. skupini I. kategorije, za referenta inspekcije parnih kotlov z istimi prejemki.

Odloki prvega pomočnika ministra za finance: Potrjeni so za stalne davkarje v 4. skupini II. kategorije davčni pripravniki v 5. skupini II. kategorije: Žmuc Anton pri davčni upravi v Celju in Kozelj Jakob pri davčni upravi v Litiji (odloka z dne 7. decembra 1929.), Vajdetič Josip pri davčni upravi v Litiji in Vrstovšek Srečko pri davčni upravi v Brežicah (odloka z dne 9. decembra 1929.) in Mächtig Karel pri davčni upravi v Šmarju pri Jelšah (odlok z dne 20. decembra 1929.).

Izpremembe v osebju.

Za okrožnega zdravnika na Bledu je imenovan dosedanji okrožni zdravnik v Trebnjem, dr. Česarek Albin.

Ban: Dušan Sernec s. r.

